

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010167
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718010167.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. júna 2019 v trestnej veci proti obžalovanému Q. Q. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Q. Q. H. Ž. H. F. Á. Y. - nar. XX.XX.XXXX B. F., I. O. V. Z. Č.. XXX/XX,
K., U. K. P. F. XXX/XX, K.

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- dňa 27.02.2016 v čase približne o 05:45 hod. na Železničnej stanici v Poprade pod zámienkou ukázania nástupišťa vlakov smerujúcich do Bratislavy vylákal poškodeného B. S. na nástupište č. 2 a tam sa mu postavil do cesty pred dvere, ktoré vedú k eskalátorom, načo ho poškodený vyzval, aby mu uvoľnil cestu k eskalátorom, no obžalovaný Q. Q. mu neustúpil a bránil mu, aby sa dostal k eskalátorom a zároveň poškodenému B. S. povedal, aby mu dal mobilný telefón, čo poškodený B. S. odmietol a znova ho vyzval, aby mu uvoľnil cestu k eskalátorom, načo mu obžalovaný Q. Q. chytil pravú ruku a vložil mu ju do dverí, ktoré sa zavreli a pritom mu zovreli pravú ruku, následne obžalovaný Q. Q. chytil ľavú ruku poškodeného B. S. a nasilu sa mu snažil vybrať z ľavej ruky mobilný telefón, pričom poškodený B. S. začal kričať a v tom ho obžalovaný Q. Q. udrel otvorenou dlaňou po pravom líci a z ľavej ruky mu vytrhol mobilný telefón značky Samsung GT - 18750, striebornej farby, H. XXX XXX XXX XXX XXX U. s ním ušiel, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenému B. S. ľahký úraz - a to udretie a pomliaždenie pravej ruky, opuch a zakrvácanie v mäkkých tkanivách, bolestí s dobou liečenia 8 dní a zároveň odcudzením mobilného telefónu značky Samsung GT - 18750 spôsobil poškodenej Q. S., opatrovníčke poškodeného B. S. škodu vo výške 118,--eur,

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodenej Q. S., K.. XX.XX.XXXX, O. W. I., W. Č.. XXX/X, R. W. K. B. škodu vo výške 118,--eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona mu zároveň z r u š u j e výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 2T 43/2019 zo dňa 31.05.2019, právoplatného dňom 21.06.2019 podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona vo výmere 8 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného Q. Q.Á. bola podaná obžaloba pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu.

Obžalovaný Q. Q. sa hlavného pojednávania nariadeného na deň 24.06.2019 nezúčastnil a preto súd na návrh prokurátora vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Z prečítaných výpovedí obžalovaného Q. Q. urobených v prípravnom konaní dňa 03.11.2017 a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2018 vyplynulo, že obžalovaný v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že v inkriminovaný deň prišiel do Popradu za účelom nájdania si práce, že v nejakom obchode si kúpil botasky a odišiel na železničnú stanicu, kde sa okolo 03:00 hod. až 04:00 hod. stretol s poškodným B. S., ktorý mu predal mobilný telefón za čiastku 20,--eur. Obžalovaný poprel, aby sa mobilného telefónu poškodného zmocnil násilím i to, aby mu vložil pravú ruku do posuvných dverí takým spôsobom, akým mu to kládla za vinu obžaloba tvrdiac, že poškodný mu mobilný telefón núkal na predaj sám a opakovane, že mu ho predal bez nabíjačky, že telefón už nebol funkčný i to, že mobilný telefón zn. Samsung na druhý deň predal, pretože potreboval peniaze pre svoju chorú dcéru. Obžalovaný zároveň tvrdil, že nevie kde, kedy a akým spôsobom poškodný B. S. utrpel zranenie ruky.

Obžalovaný Q. Q. v prípravnom konaní dňa 03.11.2017 k podstatným okolnostiam skutku uviedol, že v čase skutku bol na železničnej stanici v Poprade, že sa stretol s poškodným, ktorý mu núkal na predaj mobilný telefón za sumu 40,--eur i to, že ho od poškodného pri hoteli Európa, nachádzajúceho sa vedľa železničnej stanice odkúpil za sumu 20,--eur. Obžalovaný tvrdil, že mobilný telefón neskôr predal mužovi menom Ondrej z Nálepkoza za sumu 20,--eur, pretože potreboval peniaze na lieky pre chorú dcéru. Obžalovaný poprel, aby poškodného B. S. zbil alebo udrel tak, ako to tvrdil on.

Rozpory v predmetných výpovediach, na ktoré obžalovaného súd v zmysle návrhu prokurátora upozornil a ktoré sa týkali toho, že obžalovaný v konaní pred súdom popisoval niektoré skutočnosti a okolnosti skutku, či stretnutia s poškodným B. S. nad rámec prípravného konania obžalovaný odôvodnil len tým, že ku skutku malo dôjsť už dávno a že všetko si už nepamätá, napriek tomu trval na tom, že s poškodným sa po prvýkrát stretol okolo 04:00 hod. pred železničnou stanicou a na tom, že poškodný mu telefón chcel odpredať trikrát - prvýkrát pred železničnou stanicou, druhýkrát v priestoroch vestibulu železničnej stanice a že mobilný telefón od poškodného zakúpil až na tretíkrát pri hoteli Európa, blízko železničnej stanice.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2018 súd v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku prečítal za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku aj časť výpovede, ktorú obžalovaný urobil dňa 18.01.2018 pri konfrontácii s poškodným B. S., keďže prokurátor bol pri odstraňovaní týchto rozporov nečinný, keďže i táto časť výpovede obžalovaného obsahovala rozpory s údajmi, ktoré uvádzal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2018 a ktoré sa týkali miesta, na ktorom mu poškodný mal prediť mobilný telefón.

Obžalovaný pri konfrontácii s poškodeným uviedol, že poškodený mu mobilný telefón zn. Samsung predal za železničnou stanicou v Poprade, niekedy koncom februára roku 2016 za sumu 20,--eur, popierajúc pritom, aby mobilný telefón poškodenému ukradol i to, aby privrel ruku poškodeného do posuvných dverí, ktoré sa podľa jeho zistenia nedajú zatvoriť „ak v nich niekto stojí“. Obžalovaný tvrdil, že neprenasledoval poškodeného takým spôsobom, akým ho zaznamenali kamery umiestnené v priestoroch železničnej stanice tvrdiac zároveň, že za poškodeným šiel len preto, aby sa pozrel „kam ide“.

Rozpory v tejto časti výpovedí obžalovaný odôvodnil len tým, že kamerové záznamy svedčiace pre to, že poškodeného prenasledoval, nie sú pravdivé, eventuálne, že poškodený mu mobilný telefón predal na mieste „vedľa“ železničnej stanice v Poprade.

Predmetné vysvetlenie rozporov obžalovaným sa však súdu vo svetle ďalších dôkazov javilo iba ako účelové a použité v rámci jeho obrany, keďže obžalovaný vo všetkých svojich výpovediach priznával stretnutie s poškodeným B. S. v inkriminovaný deň a čas, priznával i to, že mobilný telefón zn. Samsung, ktorý neskôr predal ďalšej osobe menom R., pochádzajúcej z obce Nálepkovo, patril pôvodne poškodenému B. S. a priznával aj to, že mobilný telefón od poškodeného zakúpil za čiastku 20,--eur, eventuálne že mobilný telefón zn. Samsung mu poškodený predal dobrovoľne namietajúc teda iba to, aby sa mobilného telefónu poškodeného zmocnil násilím.

Svedok B. S. v konaní pred súdom dňa 20.06.2018 a dňa 24.06.2019 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku zhodne uvádzal, že v žalovaný deň sa v ranných hodinách nachádzal v priestoroch železničnej stanice v Poprade a čakajúc na vlak idúci do Spišských Tomášoviec s odchodom o 05:17 hod. sa pohyboval a prechádzal v miestach, kde sa predávajú cestovné lístky i to, že priestory železničnej stanice neopustil a že už vtedy si „všimol“ obžalovaného. Svedok ďalej uvádzal, že keď prichádzal k nástupištiu č. 2 a mal v ruke telefón, ktorým volal svojej kamarátke, obžalovaný šiel za ním, privrel mu pravú ruku do dverí a z ľavej ruky mu ukradol mobilný telefón spolu s paušálnou kartou a ušiel, načo on vec oznámil polícii. Svedok poprel, aby s obžalovaným „komunikoval“ vo veci kúpy a predaja predmetného mobilného telefónu dodajúc, že obžalovaný vo svojich výpovediach klame, pretože mobilný telefón sa mu pokúsil po prvýkrát odcudziť už vtedy, keď ešte spal na lavičke na železničnej stanici v Poprade. V ďalšej časti svojej výpovede svedok popísal osobu a oblečenie obžalovaného dodajúc, že v dôsledku poranenia pravej ruky vyhľadal lekárske ošetrenie v Nemocnici Poprad, a.s. Za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 12.05.2016 a časť výpovede svedka zo dňa 18.01.2018 urobenej pri konfrontácii s obžalovaným.

Svedok B. S. v prípravnom konaní dňa 12.05.2016 uviedol, že keď prišiel v žalovaný deň na železničnú stanicu v Poprade, ľahol si na lavičku a snažil sa zaspáť, pretože najbližší vlak smerom na Spišskú Novú Ves odchádzal v čase o 03:42 hod. i to, že už v tom čase sa obžalovaný okolo neho „motal“. Podľa jeho tvrdenia sa svedok prebudil až okolo 05:00 hod. a šiel do stredného vestibulu železničnej stanice, kde ho oslovil obžalovaný a žiadal ho, aby mu ukázal miesto odkiaľ odchádza vlak do Bratislavy. Svedok ďalej uvádzal, že krátko nato ho obžalovaný v mieste pred posuvnými otváracími dverami vedúcimi do horného vestibulu, opätovne oslovil slovami: „daj mi mobil“, ktorý on v tom čase držal v ľavej ruke, čo odmietol a vtedy mu obžalovaný chytil pravú ruku, dal mu ju medzi posuvné dvere a nato mu oboma rukami z jeho ľavej ruky vytrhol mobilný telefón. Svedok uviedol i to, že obžalovaný ho ešte aj udrel po pravom líci, že pravú ruku sa mu z dverí podarilo uvoľniť „až o chvíľu“, načo celú vec oznámil polícii a že v dôsledku zranenia ruky vyhľadal lekárske ošetrenie v Nemocnici Poprad, a.s.

Rozpory vo výpovediach zo dňa 12.05.2016 a zo dňa 20.06.2018, na ktoré ho súd upozornil a ktoré sa týkali toho, že v konaní pred súdom dňa 20.06.2018 nevypovedal k okolnostiam skutku, ku konaniu obžalovaného i k ich stretnutiu, resp. k okolnostiam, ktoré predchádzali skutku tak podrobne ako v prípravnom konaní svedok odôvodnil tým, že pravdivá je prečítaná výpoveď a že keď niektoré okolnosti v konaní pred súdom neuviedol, tak len preto, že si nato nepamätal, keďže „má v hlave iné problémy“, „nemá pred sebou papier“ a že to už bolo dávno.

Rozpory vo výpovediach zo dňa 12.05.2016 a zo dňa 24.06.2019 svedok B. S. odôvodnil len tým, že opätovne potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania i skutočnosti týkajúce sa toho, že telefonoval so svojou kamarátkou predtým, než prišiel za ním obžalovaný a povedal mu slová „daj mi mobil“, že s obžalovaným sa rozprávali o sebe i svojom veku a tým, že keď v konaní pred súdom už nepopísal bližší spôsob, akým mu obžalovaný vytrhol z ľavej ruky telefón tak len preto, že nato zabudol.

Vysvetlenie rozporov v jednotlivých výpovediach svedka B. S. považoval konajúci súd za dostatočné a objektívne zdôvodnenie vzhľadom na odstup času od skutku až po jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, ktorý mohol ovplyvniť to, že svedok si na niektoré svoje pôvodné tvrdenia už nepamätal aj vzhľadom na skutočnosť zdravotného a mentálneho stavu svedka, ktorý je na základe rozsudku

Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 11Ps 2/2013 zo dňa 25.07.2013 obmedzený v spôsobilosti na právne úkony a ktorému je za opatrovníčku ustanovená jeho matka Q. S., bez súčasne zisteného relevantného dôkazu svedčiaceho pre to, aby svedok chcel svojou výpoveďou obžalovanému privodiť trestné stíhanie úmyselne.

Z výpovede svedkyne Q. S., prečítanej so súhlasom prokurátora a obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.06.2018 v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedkyňa nemá priame vedomosti o žalovanom skutku a že len od svojho syna B. S. sa niekedy vo februári roku 2016 dozvedela, že bol zbitý a okradnutý v meste Poprad neznámym rómom, ktorý mu ruku privrel do dverí a ktorý mu súčasne odcudzil mobilný telefón zn. Samsung GT, čím mu spôsobil škodu vo výške 118,--eur, ktorú si súčasne ako opatrovníčka poškodeného B. S. uplatňovala v trestnom konaní.

Výpovedi svedkyne, čo do výšky škody, ktorú si uplatňovala za poškodeného B. S. zodpovedal aj listinný dôkaz v podobe odborného vyjadrenia podaného v prípravnom konaní v zmysle § 141 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. výška 118,--eur.

Svedok X. Q. v konaní pred súdom dňa 25.04.2018 uviedol iba to, že R. Z. niekedy v roku 2014 si pýtal od neho telefónne číslo a že mu obžalovaný žiadny mobilný telefón na predaj nenúkal.

Za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 12.05.2016.

Svedok X. Q. sa v prípravnom konaní dňa 12.05.2016 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku, či konania obžalovaného nevyjadroval a tvrdil, že nevie akým spôsobom sa dostala jeho SIM karta do odcudzeného mobilného telefónu zn. Samsung GT.

Predmetné rozpory vo svojich výpovediach svedok odôvodnil len tým, že pravdivá je prečítaná výpoveď a že keď niektoré okolnosti v konaní pred súdom už neuviedol tak len preto, že si na ne nepamätá, čo konajúci súd ako vysvetlenie rozporov v jednotlivých výpovediach svedka X. Q. považoval za dostatočné a objektívne zdôvodnenie aj vzhľadom na to, že jeho svedecké výpovede sa netýkali relevantných okolností žalovaného skutku alebo konania obžalovaného.

Svedok Q. Z. v prípravnom konaní 15.12.2016 i v konaní pred súdom dňa 20.06.2018 v podstate zhodne uvádzal, že o okolnostiach žalovaného skutku a konaní obžalovaného nemá vedomosť, ale potvrdil, že obžalovaný mu po 27.02.2016 núkal na predaj mobilný telefón zn. Samsung, do ktorého on vložil svoju SIM kartu i to, že mobilný telefón od obžalovaného nekúpil.

Svedok R. Z. v prípravnom konaní dňa 15.12.2016 i v konaní pred súdom dňa 20.06.2018 taktiež zhodne uvádzal, že o okolnostiach žalovaného skutku a konaní obžalovaného nemá vedomosť, ale že obžalovaný je osobou zaznamenanou na videozázname zo dňa 27.02.2016 v čase od 05:45 hod. do 05:47 hod., ktorú on opoznal podľa chôdze.

Svedok Y. Z. v konaní pred súdom dňa 25.04.2018 využil svoje právo nevytvárať v zmysle ustanovenia § 130 ods. 2 Trestného poriadku pre príbuzenský vzťah k obžalovanému a preto pri splnení podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku súd jeho výpoveď z prípravného konania prečítal.

Svedok v prípravnom konaní dňa 15.12.2016 uviedol, že nevie vysvetliť akým spôsobom sa SIM karta evidovaná na jeho meno dostala do odcudzeného mobilného telefónu zn. Samsung tvrdiac len to, že od R. Z. má vedomosť, že obžalovaný v jednom prípade ponúkal na predaj mobilný telefón jemu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.06.2018 súd vykonal dokazovanie aj prečítaním záverov znaleckého posudku Q.. S. E. U. V.. S. Š. pri splnení podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. so súhlasom obžalovaného a prokurátora.

Zo záverov znaleckého posudku Q.. S. E. vyplýva, že u poškodeného B. S. pri znaleckom vyšetrení nebola zistená prítomnosť duševnej choroby alebo duševnej poruchy v zmysle psychózy, iba zmiešaná porucha osobnosti a pokles rozumových schopností do pásma ľahkej mentálnej retardácie, ktoré však neovplyvnili schopnosť poškodeného správne vnímať realitu a ani jeho schopnosť ju reprodukovať.

Zo záverov znaleckého posudku V.. S. Š. vyplýva, že u poškodeného sa intelektové schopnosti nachádzajú v pásme miernej duševnej zaostalosti, bez významných patologických prejavov, ale napriek tomuto zisteniu je poškodený schopný prežiť skutočnosti správne vnímať, bez porúch vnímania i správne jadro udalostí v pamäti uchovať s tým, že reprodukcia nemusí byť úplne presná, vzhľadom na nízku úroveň kognitívnych a najmä pamäťových funkcií poškodeného a s tým, že vplyvom časového odstupu môžu byť u poškodeného prítomné nevedome skreslenia detailov prežitých udalostí. Znalkyňa u poškodeného nezistila sklony ku konfabulácii, fabulácii alebo poruchy pamäte, naopak zistila motiváciu poškodeného vypovedať pravdivo aj preto, že podľa nej vo všeobecnosti osoby s defektným intelektom nie sú schopné vymyslieť si skutočnosti, ktoré neprežili.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodený B. S. podal vo veci trestné oznámenie dňa 27.02.2016 a že ho doplnil dňa 20.03.2016, z výpisov prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, SMS a MMS správ príslušných mobilných operátorov vyplýva telekomunikačná prevádzka z mobilného telefónu

s č. IMEI: 354 084 051 417 372 za obdobie od 27.02.2016, z lekárskeho správ a potvrdení vyplýva, že poškodený B. S. bol ambulantne ošetrovaný na ambulancii úrazovej chirurgie v Nemocnici Poprad, a.s. dňa 27.02.2016 s diagnózou - povrchové poranenia zápästia a ruky, resp. udretie a pomliaždenie pravej ruky s opuchom a zakrvácaním v mäkkých tkanivách.

Úradný záznam z analýzy digitálnych záznamov kamier Železničnej stanice v Poprade zo dňa 27.02.2016 zodpovedal vecnému dôkazu v podobe 1ks DVD nosiča, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v inkriminovaný deň o 05:45:33 hod. stojí vedľa poškodeného i to, že si ho „vyhliadol“, že o 05:49:01 hod. a o 05:49:28 hod. obžalovaný prenasleduje poškodeného idúceho smerom k eskalátorom na nástupište Železničnej stanice v Poprade, resp. k eskalátorom vedúcim na 2. poschodie predmetnej železničnej stanice i to, že v čase o 06:22.30 hod. prechádzal poškodený k eskalátorom na 1. poschodie železničnej stanice, pričom si drží pravú ruku ľavou rukou v lakti a že má pravú ruku zohnutú v lakti smerom hore a krúži päťou ruky.

Vyššie uvedené dôkazné prostriedky po ich vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v § 10 a v § 12 Trestného poriadku viedli konajúci súd k záveru, že žalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný Q. Q., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a že tento z hľadiska právnej kvalifikácie vykazuje všetky znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pri skutkových a právnych záverov bolo konajúcim súdom vychádzané z dôkazov v podobe výpovedí poškodeného B. S. a nepriamo aj z výpovedí svedkov Q. S., R. Z. U. Q. Z., rovnako tak zo záverov znaleckých posudkov Q. S. E. U. V. S. Š. i z vyššie uvedených listinných a vecných dôkazov.

Obžalovaný v konaní pred súdom navrhoval doplnenie dokazovania o rekonštrukciu skutku, ktorú však súd odmietol v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku majúc zato, že pre zistenie skutkového stavu tento dôkaz nie je potrebný a dôvodný.

Svojimi závermi sa tak konajúci súd stotožnil so skutkovým a právnym tvrdením obžaloby, na rozdiel od tvrdení obžalovaného Q. Q. a jeho obrany, ktorá spočívala iba v tom, že mobilný telefón zn. Samsung GT mu poškodený predal dobrovoľne, ktorej súd neuveril, na rozdiel od výpovedí poškodeného B. S., pretože jeho výpovede v plnej miere korešpondovali s ďalšími dôkazmi v podobe 1ks DVD záznamu a jeho prepisu, s lekárskeho správami i s vyššie uvedenými výpoveďami svedkov a závermi znaleckých posudkov Q. E. U. V. S. Š., podľa ktorých poškodený B. S., vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný vymyslieť si neprežité skutočnosti, keďže je naivný a jeho fantázia je obmedzená.

Je pravdou, že poškodený B. S. na začiatku predmetného trestného konania tvrdil, že páchatelom skutku má byť osoba menom Y., prezývaný „Cehlička“ i to, že na základe pôvodne vykonanej rekognície osôb podľa fotografií bolo príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní vznesené obvinenie osobe - Y. S., ale súčasne je pravdou i to, že vyššie uvedené dôkazy už v ďalšom štádiu prípravného konania dostatočným a objektívnym spôsobom preukázali, že neznámou osobou rómskeho pôvodu, ktorý sa poškodenému pôvodne predstavil ako Y. zo Smižian je práve obžalovaný Q. Q.Á., ktorého na kamerových záznamoch poškodený B. S. i svedok R. Z. jednoznačne opoznali. Obžalovaný sám vo všetkých svojich výpovediach priznával prítomnosť na mieste činu i jeho kontakt s osobou poškodeného, ktorú nepoprel ani v jednej svojej výpovedi urobenej či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní.

Na tomto závere súdu nič nemení ani tá skutočnosť, že obžalovaný spáchanie žalovaného skutku popieral s poukazom nato, že poškodený mu telefón predal dobrovoľne a nato, že nevie, kde a akým spôsobom utrpel poškodený zranenia pravej ruky, pretože jeho obranu konajúci súd vyhodnotil ako účelovú a použitú len v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násilia alebo hrozby bezprostredného násilia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutá osoba kladla odpor.

Hrozbu bezprostredného násilia treba rozumieť hrozbu takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a pre naplnenie formálnych znakov tejto skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel tejto veci aj zmocnil, rovnako, ak páchatel po použití násilia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatel'a, ktorý sa musí vzťahovať tak na násilné konanie, ktorým chce prekonať alebo znemožniť odpor obeť, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a spáchané v priamom úmysle podľa § 15 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Obžalovaný mal aj motív a pohnútku konať vyššie uvedeným spôsobom, pretože v čase skutku bol nezamestnaný, nemal stály zdroj finančných prostriedkov a žil len zo sociálnych dávok.

Obžalovaný Q. Q. bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 2T 43/2019 zo dňa 31.05.2019, právoplatného dňom 21.06.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov, za skutky spáchané dňa 19.01.2019, resp. dňa 28.03.2018, v evidencii priestupkov má 2 záznamy za porušenie § 108 ods. 1 písm. f/ zákona č. 513/2009 Z.z. a z miesta trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, vychádzajúc zo všeobecných i individuálnych zásad platných pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody upravených v ustanovení § 34 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona vzal súd do úvahy, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k vedeniu riadneho života a nato, aby trest súčasne iných páchatel'ov odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Konajúci súd rovnako prihliadol nato, aby uložený trest postihol iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, prihliadajúc pri tom na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť nápravy a prevahu príťažujúcich okolností a to na príťažujúcu okolnosť v podobe predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona a v podobe spáchania dvoch a viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, bez zistenia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a po takto vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel dosiahne len uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na hranici trestnej sadzby zvýšenej v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona stanovenej zákonom pri tomto trestnom čine lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s výkonom trestu odňatia slobodu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol pred spáchaním skutku v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, so súčasne zrušeným výrokom o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 2T 43/2019 zo dňa 31.05.2019 právoplatného dňom 21.06.2019 v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa názoru súdu bolo nevyhnutnou podmienkou, aby sa obžalovanému uložil takýto druh a výmera trestu odňatia slobody i jeho príslušné zaradenie do ústavu na výkon trestu, pretože si to vyžadovali tak konkrétne okolnosti prípadu, ako aj individuálna a generálna prevencia trestu.

Súd nezistil žiadny zákonný dôvod nato, aby pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, keďže vykonané dokazovanie nepreukázalo také okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, ktoré by súd mohli viesť k záveru, že použitie zvýšenej trestnej sadzby ustanovenej zákonom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona je pre páchatel'a neprimerane prísne a ani k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'om postačuje aj trest kratšieho trvania.

Obžalovaný je osobou len ťažko napravitel'nou, pretože k jeho prevýchove a náprave nevedlo ani jedno z jeho predchádzajúcich trestných stíhaní a ani uložené tresty odňatia slobody.

Poškodený B. S. si prostredníctvom svojej opatrovníčky Q. S. uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas a preto súd obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť škodu vo výške 118,--eur v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd

v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.
Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením je až doručenie rozsudku.